Elevfest i Hemse i lördags.

Högtidlig avtäckning av rektor Löfvenbergs porträtt.

Gotlands folkhögskolas elevförbund höll i lördags sitt årsmöte jämte sedvanlig vinterfest på folkhögskolan i Hemse. Tillströmningen av gamla elever var i år större än under de närmast föregående åren, och festen blev i alla mycket lyckad.

Sedan mötet öppnats av ordföranden, rektor B. Nordlander, Hemse, avverkades förbundsförhandlingarna. Till ordförande i elevförbundet efter rektor Nordlander, som undanbett sig återval, nyvaldes lantbrukaren Henrik Levander, Bols i Havdhem. Övriga avgående styrelseledamöter, fil. kand. J. Jeppsson och fröken Maria Havrén, Hemse, omvaldes. Till revisorer omvaldes lantbrukaren John Runfeldt, Atlingbo, och nyvaldes folkskollärare W. Kupper, Hemse.

Efter mötesförhandlingarna följde dagens högtidligaste programinslag, avtäckningen av ett porträtt av framlidne rektor Richard Löfvenberg, målat av läraren vid folkhögskolan, fil. kand. M. Ekström. Avtäckningen förrättades av landshövding Rodhe, som därvid i ett ställligt anförande [illegible] karakteristik av den bortgångne rektorns personlighet.

Rektor Löfvenbergs lärareverksamhet, liksom allt hans arbete och hela hans person präglades av lugn och verderhäftighet, sade tal. Hos sina lärjungar visste han att inge respekt men också tillgivenhet. Hans stundom litet kärva och torra sätt hindrade ej att eleverna lärde sig att sätta stort värde på honom. Jag tror, att han många gång fick mottaga påtagliga bevis på den uppskattning han förvärvat hos eleverna, vilket säkert gladde honom mycket, ehuru hans fjärdiria natur ej begärde sådana tacksamhetsyttringar. Vad som eleverna liksom alla andra, som kommo i beröring med rektor Löfvenberg, satte stort värde på, var hans grundighet, vederhäftighet och rättrådighet. Dessa sidor av hans natur gjorde honom alldeles särskilt lämpad till chef för skolorna. Som ordf. i skolornas styrelse hade jag själv under hans sista år tillfälle att komma i närmare beröring med honom i hans egenskap av skolornas ledare, och jag överdriver inte, om jag säger, att jag många gånger beundrade hans sätt att lugnt bedöma uppkomna frågor, att fälla kloka omdömen om olika situationer och att fördomsfritt och rättvist klarlägga de tvistepunkter, som alltid lätt kunna uppstå vid en institution sådan som denna. När det ibland kunde gälla att klara upp en krånglig sak med eleverna, representerade han den milda och förlåtande rättrådigheten, han sökte alltid förklara elevernas handlingssätt utan att därmed urskulda mer än tillbörligt var. Hans rättrådighet och sunda omdöme ledde honom alltid på rätt väg.

Under många år var han den fasta punkten i skolornas verksamhet. Det var icke alltid så lätta tider för dem; svårigheter av olika art kommo upp [illegible] efter annan, men rektor Löfvenberg gick sin lugna, säkra väg fram och tack vare honom och hans goda ledning har skolornas utveckling gått i en sund riktning. En lärares arbete är icke alltid så gripbart, i all synnerhet icke vid skolor som dessa, där eleverna under en så kort tid äro fästade vid skolarbetet. En ständigt växlande rad av ungdomar har passerat, och det är svårt att säga, om hos den ene eller den andre eleven några av de från, som av lärarna blivit utsådda, grott och burit frukt. Men vi kunna vara säkra på, att en lärargärning sådan som rektor Löfvenbergs ingalunda varit utan frukt utan att den haft en stor betydelse för den ungdom, som kommit i åtnjutande av hans undervisning. Länet och alla de ungdomar, som under årens lopp tillhört skolan äro rektor Löfvenberg skyldiga stor tacksamhet för vad han givit och uträttat.

Efter att ha erinrat om andra sidor av rektor Löfvenbergs livsgärning, främst hans verksamhet som kommunalman, yttrade landshövdingen: Då vi i dag gå att avtäcka det porträtt, som skall pryda lantmannaskolan, där rektor Löfvenberg nedlade sitt mest betydelsefulla arbete, blandar sig med minnet av honom ett vemod över att han icke längre är ibland oss, men eljest klagan och sorg. Han medtagna under sin levnad att utföra ett livsverk, och detta känslor vi se tillbaka på honom och det arbete han i sällsynt, nästan svikande pliktrobet utförde. Rektor Löfvenbergs namn kommer länge att sammans med och nämnas tillsammans med Hemse folkhögskola och lantmannaskola.

Efter den högtidliga avtäckningen utförde södra kretsen av Gotlands spelmansförbund på känt, förtjänstfullt sätt några musiknummer under ledning av [illegible] Dahlström, Grötlingbo.

Efter middagspausa bestegs talarstolen av landshövdingskan Rodhe, som höll ett med spänd uppmärksamhet åhört och med livligt bifall mottaget föredrag om »Hemmets intressen och vår tids». Vi torde senare återkomma till detta föredrag. Den senare delen av programmet upptog ytterligare musik av spelmansförbundet, sång av Gotlands organistförening samt gymnastikuppvisning av en trupp av de bådas skolornas elever under ledning av deras gymnastikledare, hr Allan Finberg, Hemse.

Till sist på kvällen blev det lekar och dans i den rymliga gymnastikloka-len.

PDF Creator - PDF4Free v2.0 http://www.pdf4free.com